

LÁ THƯ MỤC VỤ

Một trong những cái quý giá nhất trong cuộc đời là có một căn nhà và một mái ấm mà trong đó ta có thể đến bất cứ lúc nào và tìm thấy ở đó sự thư giãn, thông cảm, bình an và yêu thương. Điều đó cũng thực sự đúng đối với Chúa Giêsu, vì Ngài không có nhà riêng, và không có một nơi để tựa đầu (Luca 9:58). Tại nhà Betania Ngài đã tìm thấy mái ấm của mình. Ở đó có ba người yêu thương Ngài; và ở đó ngài có thể tìm được một chỗ nghỉ ngơi thư giãn khỏi những căng thẳng của cuộc sống. Cũng chính tại đây Chúa đã cho người bạn thân Lazarô hoàn sinh sau bốn ngày chết nằm trong huyết đá trong câu chuyện Phúc Âm Chúa Nhật này.

Câu chuyện Chúa cho Lazarô hoàn sinh đối với Giáo Hội sơ khai không chỉ là một gợi ý cho sự sống lại của Chúa Giêsu sau ba ngày trong cõi chết, nhưng phép lạ này còn là một thách đố mỗi người chúng ta để đừng bao giờ đánh mất niềm hy vọng ngay cả trong những hoàn cảnh tuyệt vọng nhất. Không bao giờ quá trễ để Thiên Chúa cho một cá nhân, một giáo hội, một quốc gia hồi sinh và có sức sống mới. Nhưng muốn được như vậy chúng ta phải học cách cộng tác với Thiên Chúa.

Nhưng làm thế nào để cộng tác với Thiên Chúa? Có lẽ câu trả lời của hầu hết chúng ta là cần có đức tin. Thực ra không người nào trong câu chuyện Phúc Âm, ngay cả Matta và Maria, tin rằng Chúa Giê-su có thể làm cho Lazarô người đã chết bốn ngày có thể hoàn sinh. Không ai kỳ vọng Ngài làm điều đó, nên đức tin không phải là điều Thánh Gioan muốn nhấn mạnh ở đây. Tầm quan trọng đặc biệt trong câu chuyện này đặt trên việc làm thế nào cùng cộng tác với Thiên Chúa để phép lạ xảy ra và sự cộng tác này chính là vâng lời và thực hành thánh ý Chúa. Để phép lạ xảy ra Chúa Giêsu đã ban ra ba mệnh lệnh và đòi người ta phải tuân theo đúng như mệnh lệnh đã truyền.

Mệnh lệnh thứ nhất: “**Hãy đẩy tảng đá ra.**...thế là người ta lăn tảng đá ra”. Dân chúng có hiểu công việc nặng nhọc lăn tảng đá để phơi xác chết đã bốc mùi ra không? Thực sự không ai hiểu cả. Nhưng chính đức tin vào Chúa Giêsu, được họ diễn tả không phải bằng sự đồng thuận của trí óc nhưng bằng sự đồng thuận của việc thực hành qua sự vâng phục, mà họ đã lăn tảng đá ra. Tại sao Chúa Giê-su không ra lệnh cho tảng đá tự nó lăn qua một bên để khỏi làm phiền dân chúng? Chúng ta không biết tại sao. Cái chúng ta biết là hình như sức mạnh thần linh luôn được kích hoạt bởi sự cộng tác của con người và bị tắt đi bởi sự bất cộng tác. Thiên Chúa sẽ không làm phép lạ nào mà chúng ta có thể làm được bởi sự vâng theo lời Ngài truyền.

Mệnh lệnh thứ hai Chúa ra lệnh trực tiếp cho người chết: “**Lazarô hãy ra đây!** và người đã chết đi ra”. Chúng ta không biết chi tiết điều gì đã diễn ra trong mộ. Chúng ta chỉ biết là mệnh lệnh của Chúa Giêsu được vâng theo ngay lập tức. Lazarô nhẩy cò cò ra khỏi mộ vì chân tay và cả mặt mũi vẫn còn bị quấn chặt bởi các băng vải liệm. Ngay cả người đang bị thối rữa từ trong mộ vẫn có thể làm được điều gì đó để giúp cho chính mình.

Mệnh lệnh thứ ba lần nữa truyền cho dân chúng: “**Hãy cởi ra cho anh ấy đi**”. Mặc dầu Lazarô có thể tự mình nhẩy ra khỏi mộ nhưng không có cách gì anh ta tự cởi trói cho mình được. Anh ta phải được cộng đoàn cởi giúp. Bằng việc tháo cởi các băng vải liệm và giúp cho Lazarô được tự do, cộng đoàn đón nhận anh trở lại làm thành viên của họ.

Ngày nay có rất nhiều các cá nhân và cộng đoàn đã trở thành nạn nhân của cái chết vì tội lỗi. Rất nhiều người đã nằm trong mộ huyết của tuyệt vọng và rữa nát, bị cầm tù bởi thói quen và tình trạng tội lỗi. Không có điều gì có thể làm cản trở phép lạ mang chúng ta trở về sự sống trong Đức Kitô. Chúa Giêsu luôn sẵn sàng để thực hiện phép lạ đó. Chính Ngài đã phán “*Ta đến để chúng được sống, và sống đời đời*” (Gioan 10:10). Nhưng chúng ta có sẵn sàng cộng tác với Ngài để phép lạ đó xảy ra không? Chúng ta có sẵn sàng lăn tảng đá ngăn cách chúng ta với ánh sáng của khuôn mặt Đức Kitô không? Chúng ta có sẵn sàng bước những bước đầu tiên ra khỏi mộ huyết không? Chúng ta có sẵn sàng cởi trói cho nhau và giúp nhau được tự do không? Đó là những cách thế khác nhau mà chúng ta có thể làm để cộng tác với Chúa trong phép lạ mang sự sống trở lại và làm cho đời sống được tái sinh.

Chúng ta vẫn có thói quen cầu nguyện tha thiết để Chúa cho phép lạ xảy ra cứu người này, người khác hay cứu chúng ta và dân tộc chúng ta, nhưng thường đó chỉ là những lời cầu nguyện suông mà chúng ta không làm gì cả để cộng tác với Chúa ngõ hầu kích hoạt quyền năng của Chúa hoạt động. Phép lạ chỉ xảy ra với sự cộng tác của chúng ta. Không có sự cộng tác này Chúa không thể làm gì được. Do đó, cùng với lời cầu nguyện chúng ta hãy biết cộng tác với Chúa để lăn tảng đá muộn phiền của thân bằng quyền thuộc ra. Hãy giúp cởi trói những phận người đang bị giam hãm trong vũng tội. Và sau cùng nếu chúng ta đang chết trong huyết mộ tội lỗi, hãy nghe tiếng Chúa gọi mà nhẩy ra khỏi đó để được hoàn sinh và tái sinh.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh